

מסורת הש"ס

(א) עיין חוקמות סוטה ד':
ד"ה נעקרו, (ב) [מס' ד"א
זוטא פ"ג], (ג) [אבות פ"ד
מ"ה], (ד) גיטין נט': מ"ק
כח: הוריות יב:, ה) [פ"ג].

תגות הב"ח

(ה) גבי' אחר אה' נל
 נטרפון כלל ותיבת נל
 נמחק: (ז) שם אה
 נעשה חול כלל ותיבת כל
 נמחק וכן לקמן: (ח) שם
 נכחה על אה שם
 קיום לעולם ועד על אה
 כלל ותיבת ו' וזו ו'
 נמחק: (י) שם אה
 שמיים וקו: (כ) שם אה
 נמחק מלפני: (א) שם
 דר' מרדכי משהו עשיר
 גדול: (א) שם ויני דר'
 נמחק ידו וזי ביה דר'
 דיו אלא מה כן נמל:
 (ב) דר' דר' אה ו'
 דר' דר' אה:

מוסף רש"י

אל תעשה עשרה. לדברי
מורה, להתגדל בהם.
שלא תלמוד על מנת ליעול
עמיה שיקראו אותך רב
ותתגדל זה, ואל תעשה
קידום לחסור בה.
שד"ם עושה כי מלאכה,
וכן לא תלמוד אותה על
מנת שחם תעריך לנריות
שתלמד אותה בכשר, אלא
על מנת ללמד בהם. (אבות
פ"ד מ"ה).

תוספות

הוקפלו בו מותרות
משום
שבעולם מקרינו לחם;
ופטירות מן הממשל
ספקר;
בביתו של תורה שיהיו
לחם האדם בעל כבוד
מותרו: (לחם אלהי ענין)
מאז הוא ליה למעבד דין
אלה היה רצון להניחו
בענין אחר בעמלם כי
הוא שכן ליה כי אחר
הוקפלו רוב התענוגות
נחם שהיה משעבד על
ש' לחם ליה כי לחם
כי אלוהי משעבד מחבת
הבורא ולא לכבוד עצמו;
ענין זה מוגהר. ולחם פסוק
דין על תעלה:

רענ"י

מוסדות משום גול. שמתאבזז מהן הכעלים: וטעויות מן המעשר.
משום דהפקידא וינאו: מרייכו. בעלים של תאנים: והוכפלו כו'.
דשרו למיכל כל אדם: משום פניוס מילסא. כלומר מרוע לב היה
אומר כן ולא משום עין יפה דעדיין לא הפקידו: אשכחיה. לרבי

טרפון גופיה דקאריל מן האתנים
דקסבר להקפירא ניהו: **אחמיס**.
לר' טרפון בשקא' הוא גברא סהיה
משתרן: **על דבר** זה. **שחלי** עלמו
כבודו ומורו דקאמר אוי לו לטרפון:
פריזיס. שהוליו מביט המקדש:
ונשבו חול. ואף על פי כן הגרע עליהם
בשלש: **אחמי יעירו**. הוא גברא
לר' טרפון מההפקדיו דקאמר לו:
וקא סבר היינו דנגנן. להכי נעריה:
אי הכי אחמי יעיר ר' טרפון נפשיה.
מיון שחפסו כנגד מחילי הוה ליה
למעבד: **היה לו לפיכך**. כמחזון:
לעולם. לשם שמים: **ודבר כפן** לשם
שמים. שמהא כל חונתך לשמים:
ליום עודר בו. להשתכר ממנו כדי
לחטול: **אלא קשיא דר' טרפון**.
(ו) אם שרי ליה לאיניס לאחודי
נפשיה שהו חסכ במקום שאין מירין
אותו אחמי יעיר נפשיה בשביל שהודיע
לוה שהוא חסכ: **שרי לי פגריא**. קהימו
דיני לשל אחריס בשביל כבוד מורתי:
וכני דוד כפנים **מן אלם** מה וכו':
לפתוח

יָמוּ שֶׁל אוֹתוֹ צִדִּיק הָיָה מֵצֵה בְּכִתְרָה שֶׁל תּוֹרָה ואִמֵּר רַבְּהִי בְּכִתְרָה שֶׁל תּוֹרָה נֶעְקַר מִן כָּלִי קוֹדֶשׁ שֶׁנַּעֲשֶׂה (א) כָּלִי הַשְּׁפָרָצִים נֶעֱשֶׂה חוּל נֶעְקַר הַשִּׁמְשָׁמֶשׁ בְּכִתְרָה שֶׁל תּוֹרָה וְכֵמֶה וְרַבִּי מִרְפּוֹן כִּיּוֹן דְּרַבִּי צַעְרִיָּה הָיָה גִבְרָא מְשוּם דְּרַאשְׁכֵּיהּ לִר' מִרְפּוֹן סָבַר הִ' דְּרַבִּי מִרְפּוֹן עֲשִׂיר גְּדוֹל הוּא ה' אֱלֹהֵיךְ לִשְׁמֹעַ בְּקוֹלוֹ וְלִי חֶסֶד אֲשֶׁנָּה שִׁיקְרָאוֹנִי רַבִּי (ב) מֵאַהֲבָה וְסוֹפֵר הַכְּבוֹד לֹא שֶׁלֶךְ אוֹמֵר דְּרַבִּיָּה דְּרַבִּי נִעְשֶׂם מְאוּשֶׁר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּר' ר' בֶּהֱם לִשְׁמֹעַ (ג) אֵל תַּעֲשֶׂם עִמָּם

קונם יין פרק שמיני נדרים

ר"ן

ומוסדות משום גול. שמתיאשים הן ממה שנשאר כשדה אחר שקפלו והכניסו רוב המקלוטות: ופטורות מן המעשר. דכתיב (דברים יד) ויבא הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך יבא הפקר שיש לו חלק ונחלה עמך: משום טעמים מילתא הוא דקאמר דרין גברא. מפני

תנא הוקפלו רוב המקצועות מותרות משום גזל ופטורות מן המעשרות רבי ורבי יוסי בר רבי יהודה איקלעו לההוא אתרא בזמן שהוקפלו רוב המקצועות רבי היה קא אכיל רבי יוסי בר ר' יהודה לא אכיל אתא מרתון אמר להו אמאי לא אכיל רבנן הוקפלו רוב המקצועות הווא ואף על פי כן לא אכיל ר' יוסי בר ר' יהודה קסבר משום סניית מילתא הוא דקאמר הדין גברא רבי חמא בר רבי חנינא איקלע לההוא אתרא בזמן שהוקפלו רוב המקצועות הווא קאכיל יחיב לשמעיה לא אכיל אמר ליה אכול כך אמר לי רבי ישמעאל בר רבי יוסי משום אביו הוקפלו רוב המקצועות מותרות משום גזל ופטורות מן המעשר ר' טרפון אשכחיה ההוא גברא בזמן שהוקפלו המקצועות דקאכיל אחתיה בשקא ושקליה ואמרייה למשריה בנהרא אמר ^(א) לו אוי לו לטרפון שזה הורגו שמע ההוא גברא שבקיה וערק אמה רבי אבהו משום ר' חנניה בן גמליאל כל טעור על דבר זה אמר ^(ב) אוי לי שנשתמשתי בר בר חנה אמר ר' יוחנן ^(ג) כל המשתמש העולם קל וחומר ומה בלשצר שנשתמש חול שנאמר ^(ד) וכו' אבא בה פריצים וחיללוהו ^(ה) כיון הן העולם דכתיב ^(ו) בה בליליא קטיל בלשצר שהוא ^(ז) חי וקיים לעולם על אחת כמה אכיל דהוקפלו רוב המקצועות הווא אמאי היהוא הוו גנבי ליה ענבי כולה שתא וכיון יינו דגנבן אי הכי אמאי ציער נפשיה משום והוה ליה לפייסו בדמים תניא ^(ח) לאהבה את יצקה כו' ^(ט) שלא יאמר אדם אקרא שיקראוני אשנן שאהיה זקן ואשב ביישיכה אלא ^(י) למד נאמר ^(יא) קשרם על צאנעוחד כחבם על לוח ואומר ^(יב) עין חיים היא למחוקים בה ותומכיה גדוק אומר ^(יג) עשה דברים לשם פעלם ודבר מרה להתגדל בהם ואל תעשם קורדום להיות

ולשצד שלא נשתמש אלא בכלי קדש שנע-
ל אחת כמה וכמה אמר רבא ישרי ליה ל-
ד ירא את ה' מנעוריו אלא קשיא דר' מר-
י כתיב ועבדך ירא את ה' מנעוריו וכתיב י-
דעו ליה אמר רבא ישרי ליה לצורבא מרבב ל-
פיו כתיב אמר ר' (א) מה כהן נוטל בראש אפן חלמל-
ם (ה') אלהיך הוא מקריב ונתנא רבי יא שמעי

פירוש הרא"ש

כד א ב ג מ"י פ"ו מהל'
 ח"ת ה"י ופ"י מהל'
 תשובה הלכה ד' טושיע
 יו"ד ק"י רמז סע"י כ"א
 מהנ"ל:
 ב"ה ד' סמך עש"ן ג'
 (טושיע שס):
 כ"ו ה' מ"י פ"ו מהל' ח"ת
 ה"י (ופ"י) מהל'
 סנהדרין ה"י סמך עש"ן
 ג' טושיע יו"ד ק"י רמז
 סע"י ה' (וטושיע חו"מ ק"י
 טו סע"י א):

תורה אור השלם

- [illegible]

גליון הש"ס

נמ' איז לי שטחמשת.
 עיין ציך דף נט ע"ב
 ומהכרחא ח"א קס:
 שם ביו שחציוס נקשו
 חול. עיין נמס' ע"ו דף נב
 ע"ב: שם שיר לי תשרא
 בישא. עיין שנועת דף
 ל ע"א:

היה היה לו לפסוק נדמים ושלם לו כל התלשים שנגזרו לו: עשה דברים אשר פלגם. לשון של הקדים שפסוק
למחשבו: לא היה רצון בזה. כל דמיון ופחד נכבד מיהם היה לשם הבורא ככל אשר נשגב ונכבד ונחמד ונרצוץ
והפסוק לא לקטור והתאמץ: לא תעשה עמך חילול בזה. שחלום זה למעשה והתאמץ: לא תעשה עמך חילול
לחצות בזה. שחלום זה שפסוקי כל מלכותך להפסוקם בזה: בארצא רמא דעין י"ה. מי שלח וזלזל בכבוד
חורמו ויעזבו: שריו ירמא בירמא. פסוקי לו עין מי שלח חלום זה: לא דבר שבקדושה. ככל דבר
שיראה גזל ומקדש:

[illegible]